

“Yeter, söz milletindir”

Bir seçim sloganının yıllar sonra da beğenilmesi çok rastlanan bir durum değildir.

Fakat 14 Mayıs 1950 seçimleri öncesinde Demokrat Parti'nin tercih ettiği ve milletin de benimsediği “Yeter, söz milletindir” sloganı belki bugün için de yeni, anlamlı ve etkileyicidir.

Türkiye'nin yakın tarihi birbirinden çetin tartışmalara, sıkıntılara ve bunları aşmak için ortaya konulan gayretlere sahne olmuştur. Hatırlanması gerekir ki Türkiye 1950'ye kadar 'tek parti' ile seçimlere gitmiştir ve bunun 'seçim' olduğu söylenmiştir. Tek partinin seçime girdiği bir seçimde yapılan oylamaların, kullanılan reylerin bir anlamı olabilir mi?

1950 öncesi seçimlerde çok garip bir uygulama daha yapılmıştır: Oylar açık kullanılmış ve bunların sayımı ise gizli yapılmıştır. Tabii ki böyle seçim olmaz ama maalesef Türkiye böyle günler de yaşamış. Nihayet dış tazyiklerin de tesiriyle 1946'da çok partili hayata geçilmiş. 1950 seçimlerinde ise 'gizli oy, açık sayım'la birlikte millet; “Yeter, söz milletindir” diyebilmiştir.

Demokrat Parti'nin ve merhum Başbakan Adnan Menderes'in o güne kadar yapılanlardan farklı olarak yaptığı işlerden biri herhalde milletin sesine kulak vermektir. Halk Partisi'nin iktidarda olduğu dönemde milletin taleplerine kulak verildiğini iddia etmek mümkün değil. Tam aksine millet dışlanmış, hem maddi hem de manevi cihetten 'öteki' olarak görülmüştür. Aradan bunca yıl geçtiği halde 1950 öncesinin esefle hatırlanıyor olması başka nasıl izah edilebilir?

14 Mayıs 1950'deki seçimlerde milletin helal reyleriyle tek başına iktidara gelen Adnan Menderes ve arkadaşlarının ilk iş olarak ezanı aslına çevirmesi, daha doğrusu 18 yıl boyunca (1932-1950) Ezan-ı Muhammedî'ye uygulanan 'yasağı' sona erdirmesi 'söz milletindir' vaadinin bir yansıması değil midir? DP ve Menderes, milletin taleplerine kulak verdiği için bugün de rahmetle ve minnetle hatırlanıyor. Peki, tam aksini yaparak millete kulak tıkayan, milletin arzularının tersini yapan siyasetçi ve idarecileri hatırlayan var mı? Varsa bile hayırla yad edildikleri söylenebilir mi?

Türkiye siyasetinde 14 Mayıs 1950, DP ve Menderes'in çok daha ayrıntılarıyla araştırılmasında fayda var. Hedef 'gök kubbede hoş sada bırakmak' ise siyasetçiler Menderes'i, DP'yi ve 14 Mayıs'ta yaşananları örnek almak durumunda. Bugün baktığımızda ekser siyasetçilerin 14 Mayıs'ı ve Menderes'i örnek aldıklarını söylemek kolay değil. Hemen her seçim sonrası “Bundan sonra millete kulak vereceğiz. Onların ayağına gideceğiz. Aramıza koruma duvarları koymayacağız” denilmesi Menderes ve arkadaşlarının örnek alınmadığını göstermez mi?

“İslam kahramanı” merhum Adnan Menderes ve arkadaşlarının ortaya koyduğu siyasi anlayış esasında Türkiye'yi hür, adil ve büyük Türkiye yapacak bir çıkıştı. Ne yazık ki “hayırlı işlerin muzır manileri olur” tesbitince Menderes ve arkadaşları darbe ile iktidardan uzaklaştırıldılar. Maalesef bu uzaklaştırma Maliye Bakanı Hasan Polatkan ve Dışişleri

Bakanı Fatin Rüştü Zorlu ile birlikte Başbakan Adnan Menderes'in de zulmen idamıyla neticelendi. Mekânları Cennet olsun inşallah.

Bu güzide devlet adamlarını zulmen idam ettiler ama onlar hâlâ rahmetle, minnetle ve dualarla hatırlanıyor. Bu büyük zulme imza atan darbeciler ise nisyana mahkum edilmiş durumda.

Son tahlilde "Yeter, söz milletindir" diyenler kazandı ve bundan sonra da onlar kazanacak inşallah.